



Enhetschef  
Tove Ferngren Ådemark

## **Yttrande betänkandet Att bryta ett våldsamt beteende – återfallsförebyggande insatser för män som utsätter närstående för våld (SOU 2018:37)**

Dnr S2018/03375/JÄM

Västerviks kommun ställer sig i huvudsak positiv till de förslag som utredningen tagit fram.

Att hitta bättre styrning och struktur i arbetet med att förebygga och bryta ett våldsamt beteende för män är av största vikt. Fokus har länge legat på offer för våld i nära relation och det känns svårt att nå framgång i det arbetet om det inte samtidigt finns ett offensivt och målinriktat arbete med förövarna.

Som utredningen tar upp är arbetet med våld i nära relation ett svårt område att arbeta med inom socialtjänsten. Inte minst utifrån att det väcker mycket känslor och ställer stora krav på de som ansvarar för stödinsatser eller gör bedömningar för enskild som kan befinna sig i potentiell livsfara. Området tangerar också många andra aktörer vilket kräver samordning och tillit vid samverkan.

Utredningen belyser många av de svårigheter som finns att lösa i arbetet framåt, och påtalar också vikten av att lägga grunden för en struktur som långsiktigt och stegvis leder till att det byggs upp en nationell förmåga på området. Svårigheterna som påtalas kommer på olika sätt att synliggöras i det operativa arbetet på lokal nivå under tiden för pågående utvecklingsarbete.

### **Synpunkter**

#### **- Gränsdragning och samverkan**

Västerviks kommun uppfattar att tillsynes redan kända och komplexa svårigheter exempelvis med gränsdragningsproblem mellan huvudmän rörande behandlings- och/eller betalningsansvar och implementering av SIP har förminskats. Samverkan kan ibland uppfattas utgöra svaret på alltför komplexa problem. Att lösa vissa gränsdragningsproblem på mer övergripande nivå skulle underlätta samverkan och samordning i praktiken.

I förslaget står att huvudansvaret för personer som utsätter närstående för våld ska ligga på kommunerna/socialnämnden och om det finns behov av mer kvalificerad vård *bör* hälso- och sjukvården också ta ett ansvar. Det är viktigt att denna ansvarfördelning blir tydlig, annars kan det uppstå problem i samverkan.



De svårigheter som idag finns gällande implementering och praktisk användning av SIP underlättas inte av ytterligare en aktör. Då kända hinder för samverkan är bristande tid och kunskap, bristande samsyn mellan aktörer och otydlig ansvarfördelning riskerar förslaget med utökning av möjligheterna för Kriminalvården att initiera en SIP att inte bli så användbart som samordningsinstrument.

Lokala kommunala utmaningar idag är en ökande administration och svårighet med personalförsörjning. Färre timmar läggs på direkt klientarbete och fler på samverkansmöten och administration. På handläggarnivå är det redan idag en svårighet att samordna tider för flera aktörer inför en SIP. Avbokningar och svårigheter för vissa organisationer att avsätta tid är en realitet. Insatser riskerar att dra ut på tiden och förändringar i vården, riskerar att inte nå de berörda samverkansparterna i tid.

IT-systemen som inte är kompatibla mellan olika organisationer är också en utmaning. Att det därtill finns olika kunskapsnivå om och förväntningar på varandras verksamheter ställer stora krav på deltagarna. Organisationen och inte den berördas behov riskerar alltmer att hamna i centrum. Samverkan kräver kontinuerlig integrering av verksamheterna och tillit mellan organisationerna.

#### - **Finansiering och utökade arbetsuppgifter**

Det ansvar och de uppgifter som är tänkt att påföras kommunerna utifrån de förslag som lagts fram i utredningen kommer med all säkerhet innebära ökade kostnader för kommunerna. Västerviks kommun uppfattar att det resonemang som förs i utredningen kring finansieringsprincipen och eventuella statliga bidrag till finansiering av verksamheten inte motsvarar vår bedömning av kommunal kostnadsökning.

För att uppnå de lagkrav och utökade ansvar som föreslås kommer kommunen att behöva utöka det serviceinriktade och förebyggande arbetet samt det direkta behandlingsarbetet. Det myndighetsutövande arbetet bedöms också komma att öka. Utredningen påtalar bland annat att vårdsektorn behöver påta sig en betydligt mer aktiv roll för att både upptäcka det våld som förekommer och det som kan förebyggas. Här är det viktigt att polisens organisation utvecklas så att de snabbt och effektivt underrättar socialtjänsten om sådana förhållanden. Utökad bostadsansvar för våldverkare samt ökade möjligheter för Kriminalvården att kalla till SIP finns också som förslag.

Sammantaget kommer detta, utöver arbetet med våldsutövande män också att uppmärksamma fler barn som riskerar att fara illa och fler personer och familjer i behov av stöd och samordning. Att fler uppmärksammas och erbjuds skydd och stöd är mycket positivt. Samtidigt så kan detta kortsiktigt innebära ökade kostnader för kommunen.

Jörgen Olsson  
Socialchef